

tagne med langt større Velvillie, naar de reisfe ud for at støtte og fremme den frivillige Vaadenøvelse iftedetfor at reise om og agitere for en bestemt Befæstningsplan, som er den store almindelige Befolkning imod. Jeg tror, at de Herrer da ville opnaa et langt større Resultat af deres, hvad jeg ikke mistjender, ivrige Varme for Forsvarsvæsenets Fremme her i Landet og for at sætte os istand til at forsvare os saa godt som muligt. — Maatte jeg til Slutning henvende en almindelig politisk Bemærkning til adskillige ærede Medlemmer her i Salen. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. C. Holch) fremhævede forleden Dag, at for at han kunde komme til at gjøre en Vending og komme hørt fra den Politisk, han nu støtter, var det nødvendigt, at Venstre her i Salen begyndte at slaa sig til at arbejde for Reformerne. Dette er nu slet ikke noget Nyt, det er Noget, som vi have hørt udtale fra den Side, saa længe den politiske Kamp har været staaende. Naar vi blot vilde give os til at arbejde for Reformerne, skulde Alt nok komme til at gaa, og saa vilde Alt blive saa deilig! Men naar vi saa spørge om, hvilke Reformers det da er, man tænker paa, saa har det altid viist sig, at det var Høires Reformers. Dersom det nu ikke behøder Andet, end at man opfordrer Venstre til at give sig til at arbejde paa Gjennemførelsen af de Reformers, som Høire har ønsket i en Række af Aar, saa maa de Herrer vel kunne forstaa, at Venstre ikke kan være synderlig begjærligt efter at gaa ind derpaa. Venstre er blevet narret for tidt ind paa at arbejde for Høires Reformers, til at det nu skulde have lyst til at blive ved med denne Trafik. De Herrer maa vise, at de ville være med til at arbejde for det, som Venstre ønsker gennemført, for at den Slags Udtalelser skulde faae den allermindeste Vægt; de Herrer maa være med til at arbejde for Gjennemførelsen af de Reformers, som ere komne fra Venstre og ere blevne knæsatte af den store Vælgerbefolkning den ene Valgdag efter den anden med stedse større og større Iver. Kun naar de gjøre dette, kunne den Slags Udtalelser faae nogen Betydning i den politiske Kamp. ¶

C. Sage: Det er kun nogle faa Ord, jeg skal tillade mig at fremkomme med. Den høitærede Finantsminister fremstattede forleden Dag i Anledning af mine finantsielle Betragtninger forskjellige Modbemærkninger, af hvilke nogle maatte opfattes som Berigtigelser, uden at de dog i Virkeligheden vare det. Den høitærede Minister udtalte saaledes, at det ikke var tilstrækkeligt at se paa, hvor stort

Overskudet havde været, man maatte ogsaa se paa, hvorvidt de Kilder, hvoraf dette Overskud flød, vare udtørrede eller ikke. Dette er naturligtvis en fuldkommen rigtig Bemærkning, og jeg vil kun sige, at jeg heller ikke i mine Beregninger har undladt at tage Hensyn til dette. Dernæst udtalte den høitærede Minister, at det ikke var tilstrækkeligt at se paa det egentlige kontante Overskud alene, man maatte ogsaa se paa, om der havde været en Formuefremgang eller ikke, og paa, hvor stor denne Formuefremgang havde været. Saaledes havde i det sidst afsluttede Statsregnskab det kontante Overskud, saaledes som jeg angav, været $3\frac{1}{2}$ Million, men selve Formuefremgangen havde kun været $2\frac{1}{2}$ Million, og det egentlige Overskud altsaa været 1 Million mindre. Det er fuldkommen rigtigt, men hvad er Grunden? Den Million, som blev givet for Aktierne i den østjydske Bane, er i det Aar bleven annulleret og affreven som Tab, men det er jo klart nok, at den Omstændighed, at man afskriver et usolidt Aktiv paa sin Avance, ikke afficerer Spørgsmaalet om, hvor stort Overskudet har været. Det eneste Punkt, hvor den høitærede Minister og jeg i Virkeligheden ikke stemmer overens, er i den Opfattelse, at det er rigtigere at beholde, som den høitærede Minister udtrykker sig, „gode, gamle Skatter“ iftedetfor at gaa til nye Skatter. Jeg er selvfølgelig ganske enig i, at det er rigtig at beholde gode, gamle Skatter, men jeg tror rigtignok, at det er heldigt at afløse daarlige gamle Skatter med bedre, og skjøndt jeg ikke i og for sig anser en Indkomstskat i Praxis for at være en overordentlig god Skat, især naar den gaar ud over et vist moderat Beløb, anser jeg dog en Indkomstskat for at være bedre end de indirekte Skatter, der lægges paa Produktionen og Omsetningen. Det maa heller ikke glemmes, at en Indkomstskat hidtil fra Flertallet i denne Sal har været gjort til en Betingelse for at gaa ind paa de store Udgifter til Gjennemførelsen af Forsvarsplanen, og man kan altsaa i sine Beregninger over denne Sags Gjennemførelse ikke se hørt fra denne Omstændighed. Endelig udtalte den høitærede Minister, at det var betænkeligt, at jeg i mine Beregninger var gaaet ud fra, at der skulde være en stadig Stigning i Overskudet. Denne Uttring undrer mig endel, da jeg ikke ser rettere end, at den høitærede Finantsminister i sine Beregninger maa være gaaet ud fra akkurat det Samme, idet hans finantsielle Fremtidsplaner i modsat Fald maa være meget uklare. Lad os sætte, at Overskudet er, som jeg har angivet, 4 Millioner. De forskellige Formaal, angaaende hvilke